

Parashas Tetzaveh

Guiding Light

"Don't worry Chaim, I'm right behind you."

"That's what I'm worried about, Shimi. No one is in front of me and it is pitch black in here. I can't see anything."

Rooml

"What was that Chaim?"

"I fell down. I must have tripped over something. I think I found a light. Yes, here is an oil lamp. Let's light it."

"Wow. One little lamp lights up this

whole dark place. Look at that, Chaim. You tripped over a rock."

"I see Shimi. Boruch Hashem we have this light, or I could have fallen into that pit over there."

"Boruch Hashem."

യ യ 🛞 ജാ

Ind they shall take pure, pressed olive oil for the light, to kindle the lamp continually" (Shemos 27:20). The Medrash Rabba (36:3) compares this oil and the light that it sheds to the light of Torah. A person

without Torah is likened to someone walking in the dark. He trips and falls over all sorts of obstacles. The obstacles are sins, and he falls into their trap. However, one who toils in Torah is compared to a person walking with a lamp in his hand. He will not stumble because the light guides his way. Similarly, the light of Torah steers us clear of sin, and guides us on our journey through life.

Kinderlach . . .

B'ezras Hashem you will have many challenges, tests, and opportunities in your lives. The Torah will always steer you in the right direction. Hashem's Torah is the "guidebook" for how to live our lives. Without the "guidebook" we will surely get lost. With it, we will accomplish tremendous things. Always learn as much Torah as you can. And seek the advice of Rabbonim whose "Daas Torah" will keep you on the right path.

Wipe Out Amalek...Today

"Why is everyone banging their feet on the ground, Abba?"

"Because, we just read Parashas Zachor, Moishie."

"Zachor means remember, right Abba?" "Right, Moishie."

"What are we remembering, Abba?"

"We are remembering what Amalek did to us."

"What did he do to us, Abba?"

"That is a very good, question, Moishie. Rav Chaim Friedlander devotes an entire chapter of his sefer, Sifsei Chaim, to describe what Amalek did, and continues to do to us. It is just terrible."

"Please, tell me about it, Abba."

"At the time of Yetzias Mitzrayim, Moishie Hashem revealed Himself openly to the entire He world. smote Mitzrayim, the world's most powerful nation, with ten deadly makkos. He took His chosen nation out of slavery, and led them to the Yam Suf. He split the sea, and all of the waters in the world, allowing the Bnei Yisrael to walk through on dry land. Then he drowned the last of the Mitzri oppressors in the very same sea. The whole world knew about this. They Hashem's saw

kedusha (holiness), and the kedusha of his chosen nation, Israel. They were in awe of the power of the Almighty, who controlled the forces of nature, and 'toyed' with the world's mightiest nation. Everyone was terrified of Hashem and His nation."

"Everyone, Abba?"

"Very good Moishie. Almost everyone. One nation was not impressed by the *kedusha* of Hashem and Klal Yisrael. That nation was ... Amalek."

"What did they do Abba?"

"They degraded the very essence of Hashem's rule over the universe by attacking Klal Yisrael in Refidim, just a short time after they left Mitzrayim. They showed the world that they were not in awe of Him or His might. This lowered Hashem's (and Klal Yisrael's) awesomeness (so to speak) in the eyes of the world. This was such a grave sin, that we are still suffering the consequences to this very day."

"That is horrible Abba! How could they do such a thing?"

"Because we let them, Moishie."

"How, Abba?"

"It is very simple, Moishie. Where did Amalek attack Klal Yisrael?"

"In Refidim."

"Right. The Gemora (Sanhedrin 106a)

darshens 'refidim' to mean 'refion yadayim' – a weakening of the hands. We 'weakened our hands' (so to speak) from the study of Torah. That itself is a degradation of Hashem's holiness. The Almighty gave His most prized possession – the Torah, to His most cherished nation – Klal Yisrael. He promised great rewards in this world and the next to those who learn it and follow its ways. How dare someone make light of this wonderful gift by ignoring it, or not treating it with the utmost respect! What a chutzpah to not learn Torah to the fullest of ones abilities! That is an insult to the giver." "Oy vey."

"We 'weakened our hands' and did not learn Torah properly. And so, our lack of respect, allowed the ultimate *chutzpan* (brazen one) – Amalek – to come and attack Klal Yisrael."

"You said that it still affects us today, Abba. Is there anything that we can do about it?"

"Yes, Moishie. We can strengthen our Torah learning. That shows Hashem how much we cherish Him and His precious gift. It also brings *kedusha* upon us. We come closer to The Almighty and farther from the evil forces of Amalek. This protects us from him, and all of the terrible things that he does. This is our struggle, Moishie. We must wipe out the Amalek in ourselves, by strengthening our Torah learning and coming closer to Hashem." "That is something worth banging your feet over."

"Right, Moishie. Let's wipe out Amalek!"

Kinderlach . . .

Amalek is still with us. He stands ready to jump in when we turn away from Hashem. How? By weakening our Torah learning. Purim is almost upon us. We have so many mitzvos that day - reading the Megilla, mishloach manos, matonos l'evyonim, and the seudas Purim. Let us not forget one very, very important mitzvah – limud haTorah! Talmud Torah kineged kulam – learning Torah is equal to all of the other mitzvos put together! This is the war with Amalek in our days - to keep our Torah learning strong. These days of Purim we celebrate our victory in the struggle with Haman – an Amalekite who almost wiped out all of Klal Yisrael. Hashem turned the tables around ... and we won! We even went so far as to reaccept the Torah in joy and happiness. We have a fantastic way to celebrate this victory – learn Torah with a new vitality! Show Amalek that we won, and that our hands are strong in Torah learning! Do not give him even the smallest opening to enter. Win the war with Amalek in our times, kinderlach, just as Mordechai and Esther did in their days.

פרשת תצוה

האור המנחה

"אל תדאג חיים, אני ממש מאחוריך."

"זה בדיוק מה שמפחיד אותי שימי. אין אף אחד מלפני, וזה ממש חושך מצרים כאן. אני לא רואה כלום."

"מה קרה חיים?"

"נפלתי. כנראה נתקלתי במשהו. נראה לי שמצאתי מנורה. כן, הנה מנורת שמן. בוא נדליק אותה."

"תראה איך מנורה אחת קטנה מאירה את כל המקום החשוך הזה. הסתכל חיים, זה היה סלע בו נתקלת."

> "אני רואה שימי. ברוך ה' שיש לנו את האור הזה, אחרת הייתי עלול ליפול לתוך הבור ההוא שם." "ברוך ה'."

> > (3) (3) (8) (8) (8)

"...ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור, להעלות נר תמיד" (שמות כ"ז, כ'). מדרש רבה (ל"ו, ג') משוה שמן זה ואת האור שהוא נתן, לאור התורה. אדם ללא תורה , דומה למי

נון, לאוו דוונודו. אדם ללא זנודד , דונוד לנד שהולך בחושך. הוא נתקל בכל מיני מכשולים ונופל. המכשולים הם החטאים והוא נופל מנצח ברשתם. לעומת זאת, אדם העמל בתורה דומה

למי שהולך ומנורה בידו. הוא לא יתקל, משום שהאור מורה לו את דרכו. באופן דומה, אור התורה מנווט אותנו לבל נחטא ומדריך אותנו במסע חיינו.

ילדים יקרים . . .

בעזרת ה^י יעמדו בפניכם הרבה אתגרים, מבחנים והזדמנויות שונות בחיים. התורה תמיד תכוון אתכם לכיוון הנכון. תורתו של ה' היא "ספר ההוראות" כיצד לחיות את חיינו. ללא "ספר הוראות" זה, ודאי נאבד את דרכנו. בעזרתה, נוכל להגיע להשגים עצומים. לימדו תמיד כמה שיותר, ושאלו בעצתם של רבנים. "דעת התורה" שלהם תכוון אתכם לדרך הנכונה.

למחות את עמלק – היום!

"מדוע כולם דופקים ברגליהם על הרצפה, אבא?" "כי קראנו עכשיו של פרשת 'זכור', מוישי."

"זכור – מלשון לזכור, נכון אבא?"

"נכון, מוישי."

"ומה עלינו לזכור, אבא?"

"אנחנו זוכרים את מה שעשה לנו עמלק."

"ומה הוא עשה לנו?"

"שאלה טובה מאוד, מוישי. הרב חיים פרידלנדר מקדיש פרק שלם מספרו, שפתי חיים, כדי לתאר את מעשהו של עמלק בעבר ואת מעשיו גם היום. והדברים ממש נוראים."

"ספר לי עליהם, אבא."

"בזמן יציאת מצרים התגלתה גדולת ה' לכל העולם. ה' היכה את מצרים, האומה החזקה ביותר באותם הימים, בעשר מכות קטלניות. הוא הוציא את עמו הנבחר מעבדות לחירות, והוביל אותו לים סוף. הוא בקע את הים, ויחד אתו את כל מקווי המים שבכל העולם כולו, וישראל עברו בתוך הים ביבשה. לאחר מכן הוא הטביע באותו הים את כל הנוגשים המצריים שעוד נשארו בחיים. כל העולם ידע מזה. כל האומות ראו את קדושתו ה' ואת קדושת עמו ישראל. כולם יראו מפני כוחו של הקב"ה, ששלט בטבע ושיחק, עם המעצמה החזקה ביותר בעולם. כולם פחדו מאוד מה'

"כולם, אבא?"

"שאלתך במקום, מוישי: כמעט כולם. היתה אומה אחת שלא העריכה כלל את קדושת ה' וקדושת כלל ישראל. ושמה של אומה זאת היה... עמלק."

"ומה עשו העמלקים?"

"הם תקפו את בני ישראל ברפידים, זמן קצר לאחר יציאת מצרים, ובכך הביעו זלזול בגדלותו של הבורא ובהשגחתו. הם הראו לעולם שאין הם מפחדים מה' או מכוחו. הם פעלו לקרר את יראת השמיים שפשתה אז בכל העולם. היה זה חטא חמור כל כך, שאנו עדייו סובלים מהשלכותיו עד היום."

כמה נורא, אבא! כיצד יכלו לעשות דבר כזה?"

"כי אנחנו בעצמנו נתנו להם לעשות זאת." "בעדד, אבער"

"?כיצד, אבא"

פשוט^{*} מאוד, מוישי. היכן נלחמו איתנו"

העמלקים?" "ברפידים."

"נכון. הגמרא (סנהדרין ק"ו, ע"א) דורשת את המילה רפידים – רפיון ידיים. רפינו את ידינו, החלשנו אותם מלימוד התורה. דבר זה כשלעצמו הוא ביטוי של זלזול בקדושת ה'.

הקב"ה נתן לנו את הדבר היקר ביותר - את התורה, לעמו היקר לו ביותר – עם ישראל. הוא

הבטיח שכר גדול בעולם הזה ובעולם הבא למי שילמד אותה וילך בדרכיה. כיצד יכול מישהו להעיז להקל בחשיבות מתנה נפלאה זו ולהתעלם ממנה, או להימנע מלהתייחס אליה בכבוד הגדול ביותר? איזו חוצפה היא לא ללמוד תורה בכל הכוח! זהו ממש עלבוו לנותו התורה."

"אוי ואבוי."

"אנו רפינו את ידינו ולא למדנו תורה כראוי, וחוסר הכבוד הזה שלנו איפשר לחצוף הגדול ביותר – עמלק – לבוא ולהילחם בנו."

"אבא, אמרת שאנו סובלים ממעשה זה עד היום. האם יש משהו שאפשר לעשות כדי לתקן את המצב?"

"כן, מוישי. אנו יכולים להתחזק בלימוד תורה. דבר זה מראה לה' כמה הוא וגם תורתו יקרים לנו. היא מביאה עלינו קדושה. אנו מתקרבים לקב"ה, ומתרחקים מכוחות הרשע של עמלק. לימוד התורה מגן עלינו מפני כוחות אלה, ומפני כל הדברים הנוראים שהוא עושה. זהו המאבק שלנו, מוישי. עלינו למחות את עמלק שבתוכנו, על ידי כך שנחזק את לימוד התורה ונתקרב לה'."

"בשביל זה באמת כדאי לרקוע ברגלינו." "..."

"נכון, מוישי – הבה נמחה את זכר עמלק!"

ילדים יקרים . . .

עמלק עדיין איתנו. הוא עומד מוכן לקפוץ עלינו כאשר אנו פונים מעם ה', ולימוד התורה שלנו נחלש. חג הפורים כמעט מגיע. יש לנו כל כך הרבה מצוות באותו יום: קריאת המגילה, משלוח מנות, מתנות לאביונים וסעודת פורים. הבה לא נשכח מצווה חשובה מאוד-מאוד – לימוד תורה! תלמוד תורה הוא כנגד כולם, כנגד כל המצוות גם יחד. זוהי המלחמה שלנו עם עמלק בימינו – לשמור שלימוד התורה שלנו לא ייחלש חלילה. בימי הפורים האלה אנו חוגגים את נצחוננו על המן – העמלקי שכמעט והשמיד את כל עם ישראל. ה' הפך את היוצרות ו... ניצחנו! ולא זו בלבד, אלא שגם קיבלנו על עצמנו את התורה ברצון ובשמחה. יש לנו דרך נפלאה לחגוג את הנצחון הזה: ללמוד תורה במרץ מחודש! להראות לעמלק שניצחנו, ושעדיין אנו אוחזים חזק בלימוד התורה! אל תניחו לעמלק אפילו פתח קטן שדרכו יוכל לחדור. הבה ננצח במלחמה נגד עמלק